

IPHIGENIA

Written by: Euripides Translated by: Aharon Shabtai Director: Gadi Roll

שחקני תיאטרון באר שבע לעונה 2012-2013
(לפי סדר האי"ב):

- אבישר עידן
- אדרת קובי
- אופיר אלון
- אילדיס נופר
- איסרליש דני
- איתן יעל
- אלוני מיכאל
- אלפי-אהרון נורי
- אנידג'ר עמי
- בנימוולד-איזנברג אפרת
- ביטרמן רון
- בסון ליאור
- ברובינסקי ירון
- ברנד מיכל
- גולן שירי
- גורל לי
- גרובנלס יעל
- הגואל אוולין
- הרוש אלירן
- וינברג מיכל
- זגורי אורי
- זו-ארץ גיא
- חני תום
- טובי יגית
- ילינק מיטל
- כהן אורן
- כרמי יובל
- לואל גיא
- ליון תמר
- מאירסון אורה
- מנשהרוב איציק
- מסינגר רמה
- סוויסה מאיר
- סידליק אדר
- עדני אדוה
- פוקס סיגלית
- פסטרנק אביטל
- פרידמן ולדימיר
- פרימן עופר
- צרויה נילי
- צ'רכי לירז
- צ'רצ'י יונתן
- קובריגור ראובן
- קוזלובסקי רודיה
- קוריאט שלומי
- קריאף אמיר
- קשת רותם
- רייך ירמי
- שויף מרינה
- שולמן מולי
- שטראוס זהר
- שירום מירב
- תדהר אביהוד
- תורג'מן מעיין
- בוגרי גודמן -
- ביה"ס למשחק בנגב

מאת: אוריפידס
תרגום מיוונית (במיוחד להפקה זו): אהרן שבתאי
בימוי: גדי רול
תאורה: פליס רוס
מוסיקה מקורית ועיבודים: אלדד לידור
תפאורה: דינה קונסון
תלבושות: פולינה אדמוב
קלידים, עיבודים וניהול מוסיקלי: אלעד אדר
ייעוץ והדרכת וידאו: רם גיל

שחקנים (לפי סדר הופעת הדמויות):
אגממנון - אמיר קריאף
הזקן - יואב הייט
ראש המקהלה - מיכל ויינברג
מנלאוס - נמרוד ברגמן
השליח - ניצן רוטשילד
קלייטמנסטרה - שירי גולן
איפיגניה - גלוריה בס
אכילס - אלדד פריבס

מקהלה:

- תומר אברהם
- נופר אילדיס
- הילה לוי
- אוראל מאור
- רעות פיש
- ארז קנטור
- תלמיד/ת גודמן - ביה"ס למשחק בנגב
- בוגר/ת גודמן - ביה"ס למשחק בנגב

משך ההצגה: שעה וחצי (ללא הפסקה)
הצגה ראשונה: 29/12/12

בחסות:

משרד התרבות והספורט

עיריית באר-שבע

הרשות לפיתוח הנגב

תיאטרון באר-שבע במשכן לאמנויות הבמה באר-שבע,
שד' יצחק רגר 41 באר-שבע, טל: 08-6266444 www.byt.co.il
הצטרפו לדרך הפייסבוק

על המחזה

הצי היווני כולו נאסף, ערוך ומוכן להפליג לטרויה ולהחזיר למנלאוס את אשתו הנמלטת הלנה. אבל במפרץ לא נושבת הרוח והצי לא יכול להפליג. אחיו של מנלאוס, המלך אגממנון, מצביא צבא יוון, מתבקש להקריב את בתו איפיגניה לאלה ארטמיס, כדי לאפשר לצי היווני להפליג לטרויה, וניצב בפני דילמה טרגית, הבחירה בין בתו האהובה לבין ניצחון יוון במלחמת טרויה.

מצדו האחד עומדים אחיו מנלאוס וצבא שלם שתובעים ממנו את הקורבן, ומהצד השני - קלייטמנסטרה אשתו שמבקשת לגונן על בתה בתוך סבך היצרים וההתלהמות. אי היכולת להחליט ולהבדיל בין שיקולי המשפחה לשיקולי הפוליטיקה מטלטלת במשך בוקר אחד את כל גיבורי המחזה.

עד כמה רחוק מוכן מנהיג ללכת כדי להבטיח ניצחון צבאי ובכך את שלטונו? מהי מידת מוסריותה של מלחמה? מהו הטירוף האוחז באנשים על סף מלחמה? האם עלינו לקבל את המוות על מנת לקבל את החיים?

מתוך 'המיתולוגיה היוונית', אהרן שבתאי היציאה לטרויה

הצי היווני לא יכול היה למוש מאֵלים, כי האלה אַרטמיס עוררה רוחות צפוניות עזות שהגיעו את מי מיצר אַריפּוס. מספרים שהיה זה אַגממנון שעורר את זעמה של האלה: הוא הרג בקשתו צבי, והתפאר בפזיזותו שגם ארטמיס לא היתה מיטיבה לקלוע כמוהו. ככל שנמשכו ימי ההמתנה נתערערה רוחו של הצבא. החיילים שוטטו בטלים ונרגנים, הספינות ניזוקו, החבלים נתרפטו, והאספקה אזלה. לבסוף התייצב הנביא קֶלְכֶס לפני צמד המצביאים, ובישר להם שארטמיס לא תשבית את הסערה אלא אם כן יקריב לה אגממנון את בתו האהובה איפיגניה.

נרעש הקשיב אגממנון לדברי הנביא, ובמפח נפש השליך את שרביטו ארצה. אך למרות אהבתו לבתו, הוא לא מצא בליבו עוז להפר את הבטחתו לאחיו ולשלח את המצביאים בחזרה לעריהם. וכך שיגר אגממנון למיקנה את אודיסאוס בלוויית הכרוז טֶלֶפִּיכּוֹס כדי שיביאו אליו את בתו. כדי להוליך שולל את קליטיימֶנסְטֶרה אשת אגממנון, הם הסבירו לה שבעלה הבטיח את איפיגניה לאַכִּילֶס, וכעת עליו לעמוד בהתחייבותו. כשהגיעה לאֵלים, נודע לאיפיגניה שבמקום להינשא לבחיר גיבורי יוון נגזר עליה לשמש קורבן, ובדרך זו להשקית את הרוחות המנשבות מתְרַאקִיה. לעיני כל הצבא ערך אגממנון את הפולחן, ובשעה שהתפלל לאלים, כרעה לפניו איפיגניה והתחננה שיחוס עליה. אבל אגממנון לא נענה לה, כי אם ציווה על אנשיו לנתק מבגדיו את אגרופיה ולאטום את פיה ברצועה לבל תשמיע קללה. היא הכירה את אלה שתפסו ועקדו אותה, שכן לא פעם, בשעה שסעדו בארמון, הורה לה אביה להנעים את זמנם בקולה הזך ולהשמיע באוזניהם מזמורי תפילה. שמלתה הכתומה נשמטה כשעקדו אותה כעז על המזבח, ועיניה קראו בשמם וירו אליהם חצי חמלה, עד שהסכיין שיספה את צווארה.

מיד החלו לנשב רוחות נוחות, והצי חש לעבר טרויה.

מנהל ייצור: יואב מהרבני

מנהל הצגה: שלמה לסרי

מנהל טכני: אבי קובני

מנהל במה: מוטי ברהום

עוזרת במאי: דניז אטרקצי

תפעול תאורה: גבי פרידריך

תפעול סאונד: אופיר ספיר, ניר רובין

תפעול וידאו: אייל פיש

רקווזיטור: אריה לוצאטו

צוות טכני: אלי יוספי, אלכס גומלסקי, ג'וני סולטן, דוד מויאל

מלבישה: מיכל אסיאס

תסרוקות: רעיסה פודלובה

ייצור אביזרים: אהובה ארז

בניית תפאורה: שירותי במה "במה פלוס"

תפירת תלבושות: "תפור עליך", מאשה כץ, אלינה ניסנון

ייעוץ גרפי לפלייר: פולינה אדמוב

הפקה ועריכת תוכנייה: טל חדד

עיצוב תוכנייה: סטודיו יוכי לנג

צילום תוכנייה: גדי דגון, אייל לנדסמן

צילום וידאו: רם גיל

הפקות דפוס: דפוס דימונה

הסעות: אמיונות בשירות, אילן נאור והמוביל הדרומי צביקה

הובלות: "משה צמח", "בני את אמיר"

איפיגניה בתיאטרות אחרים:

תיאטרון חיפה 1989
צילום: רונן אקרמן
באדיבות: מאגר ארכיוני התיאטרון,
המרכז למדיה דיגיטלית -
ספריית אוניברסיטת חיפה
והתיאטרון חיפה
תרגום: אהרן שבתאי
בימוי: דוד לוי
איפיגניה: יעל ברנפלד
קלייטמנסטרה: רזיה ישראלי
אגממנון: יוסף אבו ורדה

תיאטרון אנסמבל הרצליה 2009
צילום: אלון ז'ראר
תרגום: שמעון בחגלו
בימוי: יוסי יזרעאלי
איפיגניה: נעמי פרומוביץ'-פנקס,
קלייטמנסטרה: סלווה נקארה

המחוקקים חששות כבדים באשר להשפעתן על הפעילות הפרלמנטרית, למשל יצירת דרמטיזציה וולגריזציה של הדיונים, התאמת סדר היום לצורכי סיקור התקשורת או תזמון אירועים לשעות הערב משום שאלה שעות צפיית השיא בטלוויזיה (Franklin 1992). ואמנם, גם "הסיקור העיתונאי של הקונגרס במשך שנים השתנה מספקנות בריאה לציניות גמורה" (Rozell 28, 2003). השינויים הללו מחמיאים לאמצעי התקשורת, ובפרט למדיום הטלוויזיוני, אבל הם מצניעים את הצד השני של המטבע: הצד של עיצוב דפוסי פיקוח ושל ניצול אמצעי התקשורת. עם הזמן פוליטיקאים לומדים לנצל את המדיום למניפולציות במידע. הם מניישים תמיכה ציבורית אגב ניצול של המצלמות ושל הכתבים להפצת מסרים נוחים להם."

"אמצעי התקשורת עוסקים בתיעוד המציאות, ולפיכך הם נקלעים למצבים של סכסוכים, ניגוד אינטרסים ומתחים בין חלקים שונים בחברה. אגב כך, עולה ומתנסחת מדי פעם התביעה לדיווח אובייקטיבי, המבוססת בחלקה על ההנחה שאמצעי התקשורת בכלל והעיתונאים בפרט יכולים להיות מעין משקיפים חיצוניים שאין להם דעה וצד במחלוקות המתנהלות בחברה. התביעה לאובייקטיביות מתחלפת לעתים בתביעה להגינות. מאחר שאין כמעט עיתונאי מחוסר ערכים ועמדות מוקדמים, ברי שלפחות יש לצפות שיצליח לנטרל ככל האפשר הטיות כדי להבטיח סיקור מאוזן של בני פלוגתא."

תקשורת ופוליטיקה בישראל, דן כספי בהוצאת מכון ון ליר בירושלים הקיבוץ המאוחד תשס"ז-2007

"היחסים בין מוסד התקשורת לבין המוסד הפוליטי מורכבים, גם משום שהמוסד הפוליטי על רכיביו השונים, בייחוד בשלטון הדמוקרטי, תלוי בשירותי התיווך שמספקים אמצעי התקשורת. אמצעי התקשורת מתווכים בין חלקיה השונים של החברה בת זמננו, ובכלל מבטיחים לכל פוליטיקאי נגישות לכלל הציבור, ובאמצעותם הוא יכול לגייס תמיכה פוליטית ולשמר אותה. לא ייפלא אפוא שכל חבר כנסת וכל שר כמהים להיחשף באמצעי התקשורת ורואים בהם חמצן לקידומם בזירה הפוליטית. מן הבחינה הזאת, המוסד הפוליטי ממלא כפל תפקידים ביחס למוסד התקשורת: הוא גם לקוח של אמצעי התקשורת, כנשוא סיקוריהם, וגם מפקח עליהם ועל סיקוריהם. התפקיד הכפול מעורר לעתים קרובות תהייה באשר לשיקולי הפיקוח הפוליטי על ארגוני התקשורת. מצד אחד, לצורכי התיווך הפוליטי עלול המוסד הפוליטי להטות את פיקוחו על מוסד התקשורת וכן להכשיר את הקרקע למעורבות פוליטית בשיקולי הסיקור התקשורתי ולפוליטיזציה של הסיקור. מצד אחר, אמצעי התקשורת והעיתונאים יכולים לראות ב"זהות הכפולה" של הלקוח הפוליטי מן מפני לחצים מצדו, כמסוקר: הרי המסוקר הוא בעל עניין, ועל כן אינו יכול להעריך הערכה אובייקטיבית את הסיקור עליו על אף חתרנותו למעמד מיוחד, אין מוסד התקשורת יכול להישאר עצמאי לחלוטין, ולו משום שהוא חלק מן המרקם החברתי ולכן רוקם יחסי גומלין עם סביבתו. לפיכך גם מוסד התקשורת, או חלקים ממנו, עשויים לטפח זהות "מפוצלת", היברידית. ברור אפוא מדוע הוצע להתייחס לאמצעי התקשורת, ודווקא בישראל, כאל אוטוסאיידרים." (Caspi and Limor 1999).

"גם כניסתן של מצלמות הטלוויזיה לכל פרלמנט, וכך גם לכנסת, הותנתה בסדרת הסדרים עם הדרג הפוליטי. בכל דמוקרטיה מערבית עוררה נוכחות המצלמות בבית

גדי רזל - במאי

ASSOCIATE DIRECTOR, BELGRADE THEATRE, COVENTRY (2006-2008), מנהל תיאטרון באר-שבע (1993-1996), מנהל אמנותי פסטיבל חיפה להצגות ילדים (1992-1993), דרמטורג תיאטרון בית לסין (1990-1992), מורה למשחק בבית צבי (משנת 1982) וב-LAMDA משנת (1996), מורה לבימוי אוניברסיטת תל אביב (2011/2012).

ביום למעלה מחמישים הפקות עבור: BELGRADE THEATRE, COVENTRY; TEATR POLSKI WROCLAW; AMERICAN REPERTORY THEATRE, BOSTON; STARI TEATR, KRAKOW; RADA, LAMDA, DRAMA CENTER, LONDON, תיאטרון הבימה, התיאטרון הקאמרי, תיאטרון החאן, תיאטרון חיפה, תיאטרון הספרייה, התיאטרון לילדים ולנוער ותיאטרון באר-שבע.

בין עבודותיו: "אחרון הפועלים", "דון ז'ואן חוזר מהמלחמה", "מחלת נעורים", "רומיאו ויוליה", "הדוכסית ממאלפי", "מידה כנגד מידה", "חבל שהיא זונה", "השוודים", "דון קרלוס", "אביב מתעורר", "מחכים לגודו", "1913", "הפארק", "הרציף המערבי", "מראה מעל הגשר", "האישה מהים", "חוות החיות", "בית ברנרדה אלבה", "צייד המכשפות", "אמדאוס" ו"הצילוף".

היוצרים

אהרן שבתאי - מתרגם

נולד בתל-אביב, 1939. למד יוונית ופילוסופיה באוניברסיטה העברית. החל משנת 1972 שימש כמרצה לדראמה ולספרות יוונית עתיקה באוניברסיטה העברית ובאוניברסיטת ת"א. ספר שיריו הראשון, "חדר המורים" יצא בהוצאת "עכשיו" 1966. בין ספרי השירה שהוציא: "קיבוץ", "הפואמה הביתית", "בגין", "אהבה", "זיוה", ו"ארצנו". תרגם הרבה מהשירה והדראמה היוונית, כולל כל הטרגדיות של איסקילוס, סופוקלס ואוריפידס, שיצאו בהוצאת שוקן.

אוריפידס חידש שני חידושים בדרמה היוונית: הראשון הוא ה"פרולוג", מעין הקדמה למחזה שמטרתה להקל על הצופים את הבנת ההתרחשויות שעל הבמה; השני הוא ה"אפילוג", כלומר הסיום, הנקרא גם "דאוס אקס מְכִינָה" (האל מתוך המכונה), הואיל ובסוף המחזה היה מופיע על הבמה שחקן מחופש לאחד האלים ופותר את הבעיות שנוצרו תוך כדי מהלך העלילה. נוסף למחזות שהתבססו על המיתולוגיה היוונית, כתב אוריפידס גם על האדם וסבלו, ולעתים קרא ביצירותיו למרד באלים על החלטותיהם השרירותיות. עקב כך נחשב אוריפידס למחזאי נועז בזמנו, וברבים ממחזותיו מתואר המאבק המתחולל בנפשם של הגיבורים בין יצריהם לבין חוקי המוסר ומצפונם-הם.

כמעט ואין עדויות על חייו הציבוריים של אוריפידס, למעט מעורבותו בתחרויות דרמה. אוריפידס התחרה בפסטיבל הדרמה האתונאי הידוע (חלק מחגיגות ה"דיוניסיה הגדולה"), החל משנת 455 לפנה"ס, שנה לאחר מותו של אייסקילוס; בשנה זו הגיע למקום השלישי. הוא לא זכה במקום הראשון לפני שנת 441 לפנה"ס, ובמהלך חייו לא זכה יותר מארבע פעמים. בהשוואה לאייסקילוס, שזכה 13 פעמים, וסופוקלס, שזכה 18 פעמים. התחרות האחרונה שבה השתתף אוריפידס באתונה הייתה בשנת 408 לפנה"ס, וזמן קצר לאחר מכן הוא עזב את העיר בהזמנתו של ארכלאוס מלך מוקדון, ונשאר עימו במוקדון. למרות שעל-פי המסורת עזב את אתונה כשהוא מריר בשל הפסדיו, אין ראיות של ממש לטענה זו. הוא נפטר במוקדוניה בשנת 406 לפנה"ס, ולאחר מותו פרסומו האפיל על זה של אייסקילוס וסופוקלס גם יחד והטרגדיות הגדולות שלו - "נשי טרויה", "מדיאה", "איפיגניה" ו"הבאקכות" מוצגות בתדירות גבוהה על במות התיאטראות הנחשבים בעולם כולו.

על-פי מסורת לא אמינה, הוא נקרע למוות בידי כלבי ציד.

אוריפידס - מחזאי (480-406 לפנה"ס בקירוב)

אוריפידס היה אחד משלושת המחזאים הטראגיים הגדולים ביוון העתיקה, יחד עם אייסקילוס וסופוקלס. אוריפידס הכניס שינויים רבים בצורה ובסגנון של הדרמה היוונית. הוא היה הצעיר שבשלושה, ונולד בשנת 480 לפנה"ס בקירוב בסלמיס. על-פי מקורות קדומים, חיבר אוריפידס מעל 90 מחזות, אשר מהם שרדו 18 עד ימינו. ממרבית המחזות האחרים שרדו קטעים, חלקם ארוכים למדי. מספר המחזות מאת אוריפידס ששרד גדול יותר מזה של אייסקילוס וסופוקלס גם יחד, בין השאר בשל השתמרות מקרית של כתב-יד שהיה כנראה חלק מאוסף מלא של יצירותיו.

פולינה אדמוב - מעצבת תלבושות

בוגרת תואר שני M.A, האקדמיה לעיצוב גרפי ודפוס, מוסקבה.

מעצבת תפאורה ותלבושות בארץ ובחו"ל. בין עבודותיה -

בתיאטרון החאן: "משחק של אהבה ומזל", "מולי סוויני", "סדר עולמי חדש", "הלילה השנים-עשר" (זוכת פרס התיאטרון לתלבושות 2010).

בתיאטרון הקאמרי: "פופר", "זה הים הגדול" (מועמדת לפרס התיאטרון). בתיאטרון תמונע: "עיקר שכחתי". בצוותא: "מישהו מאחורי". בתיאטרון

מלנקי: "הזקנה ועושה הנסים", "הזר" (הצגת הפרינג' של השנה 2004), "שושנת יריחו", "על החטא", "טרגדיות קטנות", "המהגרים", "איוב", "אורפאוס

במטרו" (פרס קיפוד הזהב לתפאורה 2009). אופרה פרינג'. קבוצת מחול נועה דר: "עננוצה".

בסנט פטרבורג: Takoi teatr (ההצגה היתה מועמדת למסיכת הזהב 2011), במוסקבה: טניה טניה (Mastersakaya Fomenko)

ובקייב: Teatr Franko. עיצבה ספרים, תוכניות וקטלוגים (תיאטרון גשר, ידיעות, מעריב, הוצאת גשר-תרבות, המוזיאון לאמנות רוסית, תיאטרון החאן).

דינה קונסון - מעצבת תפאורה

לידת סנט פטרסבורג, רוסיה. בוגרת תואר שני בעיצוב תיאטרון באוניברסיטת תל אביב. בין עבודותיה: "מרי סטיוארט", תיאטרון תמונע (תפאורה ותלבושות), "שלוש אחיות", אנסמבל הרצליה (תלבושות), "תופים בלילה", תיאטרון אוניברסיטת ת"א (תפאורה ותאורה).

פליס רוס - מעצבת תאורה

מעצבת תאורה להצגות תיאטרון, אופרה ומחול רבות. בין עבודותיה- תיאטרון בית ליסין: "מקווה". התיאטרון הקאמרי: "אנטיגונה", "החגיגה" (בשיתוף הבימה). תיאטרון הבימה: "הכסאות", "אנה קארנינה" (בשיתוף עם תיאטרון באר-שבע). תיאטרון החאן: "מידה כנגד מידה". תיאטרון באר-שבע: "המתחזה". בין עבודותיה בחו"ל - בתיאטראות שונים בפולין: "קרם", "מטוהרים", "פסיכזיס 4.48", "הדיבוק", "הסערה", "הבכחאי", "ריצ'רד II", "מלאכים באמריקה", Koniec, (A)pollonia. בתיאטרון שאובינה בברלין: "בג'ונגל הכרך". בתיאטרון הלאומי בניצה: "חלום ליל קיץ". בשאושפיל בבון: "בעקבות הזמן האבוד". בשאושפיל של הנובר: "מקבת". בתיאטרון Toonelgroep, אמסטרדם: "מאדאם דה סאד". בתיאטרון פוריה באתונה: "הבכחאי" Lithi, בתיאטרון Odeon בפריס: "חשמלית ושמה תשוקה". L'Affaire de la rue de Lourcine. עבודותיה באופרה:

"המדיום", "אוניגין", "מסע אל תום האלף", "לה טראוויאטה". האופרה הלאומית של ורשה: "אוניגין", "דון ג'ובאני", "אותלו", "מלכה פיק", "המלך אובו", "דון קרלוס", "ווצק". האופרה הלאומית בושנינגטון די סי: "אנדרה שנייה". האופרה ד'פריס: "אפיגניה בטאוריס", "מקרה מקרופוליס" ו"המלך רוגר", "פארסיפל". האופרה במינכן: "אוניגין". אופרה ריאל במדריד "Poppea & Nerone", אופרה La Monnaie, בריסל: "מדאה", "מקבת", "לולו". שטאטסאופרה ברלין Rake's Progress.

אלעד אדר - מוסיקה מקורית ועיבודים

כותב ומעצב מוסיקה להצגות, לסרטים, לפרסומות, לרדיו, ומולטימדיה. בוגר המגמה לקומפוזיציה באקדמיה למוסיקה בירושלים. מלמד עיצוב מוסיקה בסמינר הקיבוצים.

בין עבודותיו בתיאטרון - תיאטרון הבימה: "אלוף הבונים", "מלכת היופי של לינאן", "רכוש נטוש", "סונטת סתיו", "מועדון האלמנות העלזות", "אוסקר ודודה רזה", "קפואים", "הכיסאות", "נשיקת אשת העכביש", "מראה מעל הגשר", "בחורים טובים", "הבחורים בדלת ממוז", "אמדאוס". תיאטרון בית לסין: "נערי ההיסטוריה", "מקווה", "פילמונה", "פלדה", "מירלה אפרת", "מכתב לנעה", "פופקורן", "ערפל", "שבעה", "כחול בוהר", "אחד משלנו", "חשמלית ושמה תשוקה". תיאטרון החאן: "מידה כנגד מידה", "האם הטובה", "האזור החופשי". תיאטרון הקאמרי: "הבדלה", "מי מפחד מורגיניה וולף", "מותו של סוכן", "נתניה", "ביבר הזכוכית", "אישה בעל בית", "דמוקרטיה", "המלביש", "קופנהגן", "המנצח", "יחסים מסוכנים", "להרוג את הזמן", "מהגר עובר ושב". תיאטרון חיפה: "הדוכסית מאמלפי", "השתקה", "עיר חופשית", "הילד מאחורי העיניים", "שיחות עם אבי", "הנכד". תיאטרון באר-שבע: "ילד משלי", "ביבר הזכוכית", "רק בימי ראשון", "באופן יחסי", "M בטרפליי", "זינגר", "המתחזה", "הרציף המערבי". תיאטרון לילדים ולנוער: "מסך הברזל", "פילים לא רוקדים בלט", "אורי", "צבע הפנינה", "שרה גיבורת ניל". מדיטק: "קרשינדו". תיאטרונטו: "שעת הנעילה". פסטיבל עכו 2007: "טרנקילה". הוציא דיסקים אינסטרומנטליים, אחון שבהם "Closer".

אלעד אדר - קלידים, עיבודים וניהול מוסיקלי

פסנתרן ומפיק מוזיקלי, בוגר האקדמיה למוסיקה בירושלים.

ניגן עם: דנה ברגר, יגאל בשן, ירמי קפלן, שם טוב לוי, אפרים שמיר, שלמה יידוב, מרגלית צנעני, אמיר דדון, אלון אולארצ'יק, יהודית רביץ, גורי אלפי, תזמורת הסימפוניה באר-שבע, התזמורת הסימפונית אשדוד, תזמורת הקאמרה ירושלים, התזמורת הסימפונית חיפה, תזמורת רוקדים עם כוכבים", להקת "הלילה עם ליאור שליין" ועוד... הפיק למוסיקאי אלון אולארצ'יק את תקליטו "אולארצ'יק סטייל" וכן הופיע עימו בפסטיבל הג'אז הבינלאומי בפולין ובפסטיבל הג'אז הבינלאומי באוזבקיסטן.

הפיק לזמר דוד ד'אור את תקליטו הבינלאומי: "VOICE OF LOVE", והופיע עימו בארה"ב, אוסטרליה, ניו זילנד, פולין, האיים הקנריים, טיוואן, תאילנד, הונג קונג, אנגליה, ספרד, קנדה, דרום קוריא, טורקיה, הונגריה, יפן וסינגפור. הלחין והפיק את המוזיקה לתוכניות הטלוויזיה: ערוץ 10 - "הבלוק", "קרב סכינים", "אליפות המסעדות", "המשמר האזרחי", רשת - "צחוק מעבודה", ביפ - "פיני הגדול", "YES - פפראצי", "השועלים", ניקולודאון - "הקרמבוז", קשת - "מעצר בית", ועוד...

בין תפקידיו כנגן בתיאטרון- תיאטרון אורנה פורת לילדים ונוער: "צליל משותף". תיאטרון הקאמרי: "לילה לא שקט". תיאטרון באר-שבע: "שחק אותה סם", "סוביניר".

דניז אטרקצי - עוזרת במאי

בוגרת לימודי בימוי "תיאטרון החדר", קמרה אובסקורה, במסלול פרוזה ותסריטאות, ביכורי העיתים - לימודי בימוי והדרכת משחק בחינוך בלתי פורמאלי ובית הספר לכתבת דרמה, לימודי מחזאות.

עבדה כמנהלת הצגה, עוזרת במאי ומפיקה בפועל בשלל הפקות. עבדה בבית ספר לאמנויות הבמה בית צבי (2006-2007) ומדיטק חולון (2008-2011). הפקות: תיאטרון תמונע, הבימה, טלית הפקות, קרן אור הפקות, צוותא, תיאטרון תל-אביב, אשד הפקות, הפקות בחברות פרטיות, קופרודוקציות בינלאומיות ועוד. עוזרת במאי בתיאטרון באר-שבע בהצגות: "שחק אותה סם", "בוגד", "קומפני", "למה לא באת לפני המלחמה", "נורה", "סוביניר". מתנדבת ב-1202, עמותה לנפגעי תקיפה מינית.

גלוריה בס - איפיגניה

ילידת 1985. בוגרת הסטודיו למשחק ע"ש ניסן נתיב, תל אביב, מחזור מ"ז (2009-2012).
טלוויזיה - "עספור".

שירי גולן - קלייטמנטרה

בוגרת ביה"ס התיכון ע"ש תלמה ילון וביה"ס הגבוה לאמנויות הבמה בית צבי, 1992.
זוכת מלגות קרן שרת 1990-1992. מלגה מטעם הקונסוליה הבריטית.

זכתה בפרס השחקנית המבטיחה לשנת 1995. בתיאטרון באר-שבע: "כולם היו בני", "אם הבית", "קִיץ ועשן", "אהבה וזיכרון", "מחלת נעורים", "נוכלים ואוהבים", "המלאך הכחול", "הפסנתר של ברטה", "קן הקוקייה", "המוון רעש על לא כלום", "למה לא באת לפני המלחמה", "הכל אודות חוה". בתיאטרון הקאמרי: "אוליאנה", "עולמה של איימי", "לכל השדים והרוחות", "יום במותה של ג'ו", "המלביש", "אחורי הקלעים", "קרוב לבית", "יומן חוף ברייטון", "המלך ליר", "אוי אלוהים". טלוויזיה וקולנוע: "המסע הארוך", "אבודות ומציאות".

נמרוד ברגמן - מנלאש

יליד 1976.
בוגר בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה בית צבי מחזור מ"ב, 2004. סטודנט באוניברסיטת תל-אביב. בתיאטרון הספרייה: "ריצ'רד השלישי", "הסוחר מונציה", "משחקי חופשה", "הלילה הקצר ביותר בשנה", בתיאטרון חיפה: "הצמא והרעב", "הזוכסית מאמלפי", "עד התביעה", "מפעל חייו", באנסמבל הרצליה: "ירמה", "הטענה של דון קיחוטה", "איפגניה באוליס", "עירם של האנשים הקטנים", "כל האמת על שקספיר", "שלוש אחיות", "מפגש באינסוף", "איש ואישה אחת"; הפקות עצמאיות: "בתוך הבדידות של שדות הכותנה", "בארץ הגלעד", "זוז אתה מסתיר לי את השמש".

יואב הייט - הזקן

יוצא להקת חילות השדה 1987. בוגר הסטודיו למשחק בהנהלת ניסן נתיב תל-אביב 1993. בין תפקידיו בתיאטרון - פסטיבל עכו לתיאטרון אחר: "הימליה", תיאטרונטו: "הקרקס של מקס"; תיאטרון עירוני חיפה: "בריאית העולם", "לילה בקניון", "בית הקפה של ירח אוגוסט", "בני-ערובה", "הברבור"; הבימה: "מרויס"; הקאמרי: "מילאנו"; תיאטרון בית ליסין: "קפה ערבה"; אנסמבל תיאטרון הרצליה: "עירם של האנשים הקטנים", "ירמה", "איפגניה באוליס", "המתאבד", "דצמבר", "שלוש אחיות", "איש ואישה אחת", "אברם", "פימה"; תיאטרון אורנה פורת לילדים ונוער: "נפלאות הקרקס", "צבעים בחול".

טלוויזיה: "הפוך", "פריים-טיים", "לתפוס את השמים", "טלנובלה בע"מ", "חיי-כלב", "שבתות וחגים", "אולי הפעם", "משמורת", "מתי נתנשק", "חצויה", "דאוס", "שביתה", "שטיסל". קולנוע: "שחקנים", "המסע הארוך", "איזה מקום נפלא", "תהילים", "הכל מתחיל בים", "מחכים לסורקין".

ליצן רטשילד - השליח

סטודנט בגודמן - בית ספר למשחק בנגב. בוגר ללימודי תואר ראשון בהצטיינות בקולנוע באוניברסיטת ניו-יורק, עם התמקדות בבימוי, צילום, תאורה ועריכה. הסרטים הקצרים שביים במהלך הלימודים הוקרנו בפסטיבלים ברחבי העולם.

אמיר קריאף - אגממנון

בוגר בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה בית צבי 1997. תיאטרון הספרייה: "בעל אידיאלי", "הבורגנים", "המיזנטרופ", "שדים ורוחות", "הנס של אנטוניוס", "ערב שירי ז'ק ברל". תיאטרון חיפה: "מרחב מוגן", "אותלו", "המלט", "רומיאו ויוליה", "ציד המכשפות", "גן ריקי", "אירמה לה דוס", "אימפרו". תיאטרון בית ליסין: "עשו עליך סרט", "אלטלנה". תיאטרון הקאמרי: "עוץ לי גוץ לי", "הצמה של אבא", "דמוקרטיה", "המלט", "יתוש בראש", "היה או לא היה". תיאטרון באר-שבע: "הרוזן ממונטה כריסטו", "החולה המדומה", "בוגד", "הכל אודות חוה", "גלילאו ו'נורה", "פרח השכונות". פרינג': "מנגינות מוזרות". תיאטרון צוותא: "בוא לא נדבר על זה".

אלדד פריבט - אכילס

נולד ב-1980. בוגר סטודיו למשחק בהנהלת ניסן נתיב-ת"א. זוכה קרן שרת לשנים 2003 ו-2004. 2005-2012 - ליצן רחוב בארץ ובעולם. 2008-2012 - חבר בלהקת הליצנים הרוסית-לצידיי". 2002-2012 - דיבובים וקריינות לטלוויזיה ולרדיו (בובספוג, רובטריקים ועוד). יורק אש מוסמך ע"י התיאטרון הסיני של בייג'ין. בתיאטרון - הצגת היחיד: "זה לא רציני" במאי-אברהם דנא. הופעות ברחבי רוסיה עם להקת "לצידיי". בקולנוע - "7 דקות בגן-עדן", "לחיות מחדש", "בית המשאלות", "פלאסיבו". יוצר הסרט הדוקומנטרי "אף-אדום" על ליצן במלחמת עזה. בטלוויזיה - "מסכים", "מגדלים באוויר", "המשרד" (שתי העונות), תפקידי אורח ב"גירושים נפלאים", "האי", "חטופים", "קטמנדו", "אלנבי", "שנות בית הספר", "מתלהבת", "יום האם", "סברי-מרנן".

מיכל ויינברג - ראש המקהלה

בוגרת בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה בית צבי, 1997. זוכת פרס התיאטרון לשחקנית המבטיחה שנת 2001. בין תפקידיה בתיאטרון - תיאטרון הספרייה: "שדים ורוחות", "המיזנטרופ", "בורגנים", "נפש יהודי". בצוותא: "מנגינות מוזרות". תיאטרון תמונע: "ג'ודי יקירתי", "אייקה?". תיאטרון המדיטק: "אורה הכפולה". תיאטרון גשר: "דון ז'ואן", "אוכלים", "ים", "השטן במוסקבה", "חלום ליל קיץ", "העבד", "אופרה בגרוש", "שושה", "נישואי פיגארו", "כפר", "אדם בן כלב", "מומיק", "הברון מינכהאוזן", "וריאציות לתיאטרון ולתזמורת", "גן הדובדבנים", "הבן הבכור", "לילות לבנים", "רומן בעבודה", "הלילה ה-12", "הרי את לעצמך". תיאטרון באר-שבע: "פיאף", "הרוזן ממונטה כריסטו", "החולה המדומה", "קומפני", "למה לא באת לפני המלחמה".

Written by:
Euripides
Translated by:
Aharon Shabtai
Director:
Gadi Roll
Lighting designer:
Felice Ross
Original music&arrangements:
Eldad Lidor
Stage designer:
Dina Konson
Costume designer:
Polina Adamov
Keyboards, arrangements
and musical director:
Elad Adar
Video Consaltent:
Ram Gil

The Cast (by order of the charcters):
Agamemnon – Amir Krief
Attendant – Yoav Hait
Head of Chorus – Michal Weinberg
Menelaus – Nimrod Bergman
First messenger – Nitzan Rotchild*
Clytemnestra – Shiri Golan
Iphigenia – Gloria Bess
Achilles – Eldad Prives

Chorus:
* Tomer Avraham
** Nofar Eldis
* Hila Levi
* Orel Maor
** Reut Fish
* Erez Kantor

* Students of Goodman-Acting School
of The Negev
** Graduates of Goodman-Acting School
of The Negev

The theatre is supported by:
the Ministry of Culture and Sport

Beer-Sheva Municipality

The Negev Development Authority

41 Rager Bvd. Beer-Sheva, Israel
Tel: 972-8-6266444 www.b7t.co.il

מנהל ומעצב תאורה שמואל מור	פאנית רעיסה פודלובה	רכוזת המחלקה החינוכית ירדן סולמי מאיה פרג'י	נציגות מכירה מזל אבר אירית אדרי עדי אדרי קטי אוחיון שחף בר סיון בראון ורד הרוש	הנהלה ציבורית יו"ר: אשר גרינבאום ריימונד אברג'יל קרן אוזן אבי אטיאס פרופ' ראובן איליה דר' מאיר אנגלרט פיני בדש
מנהלי הצגה שלמה לסרי איציק קריספין	מחסן תלבושות ואביזרים אהובה ארז	רכוזת מצוינות ותוכן דנה הרשטיג ליון	חשובות כנרת סברי, רו"ח	ראובן בן סימון משה גולדפרב דניאלה גז עפרה חן אהרון ידלין דוד יוסוב עופר ליפשיץ עליזה מנור
מנהל הפקות ותפעול יואב מהרבני	צוות טכני חנוך אברהם אלכס גומלסקי רוני בקר דודו מויאל אריה לוצאטו ג'וני סולטן אלעד רחמים	חשובות הנהלת חשבונות שרה כהן	חשובות שכר והנה"ח אילנית דחליקה	פרופ' ג'ורג' מרקוביץ מאיר סהר אריה קליינמן אמיר רזנבלט יוסי רייך יצחק שתיל
ועדה אמנותית ניר ארז, איה קפלן, רפי ניב, שמוליק יפרח	מנהלי במה יורם אלי מוטי ברהום משה הראל אלי יוספי	חשובות שכר והנה"ח מזכירת התיאטרון נעמי אלתר	קופאיות ליטל אודיז נועה חביבאן יפעת חילילי הילה יעקובי הילה לוי אורטל גוימן	ממונה בטיחות יעקב הכהן
מנהל אמנותי רפי ניב	מנהל אמנותי רפי ניב	מזכירת המח' האמנותית מאיה פרג'י	מנהלת מח' טלמרקטינג וקופה אילנית וקנין- בקר	ייעוץ משפטי קדם, גנס ושות'
סמנכ"ל כספים ומינהל אורן אהרוני	מנהל אמנותי שמוליק יפרח	מ"מ דוברות ויחסי ציבור טל חדד	מנהלת מכירות אזור דרום אושרה דגן	מבקר חיצוני חדד את תורג'מן ושות' רו"ח
מנהל אמנותי רפי ניב	מנהל אמנותי שמוליק יפרח	מח' סאונד ומולטימדיה ניר רובין יעקב אבודרהם אייל פיש	מנהלת מכירות חוץ רונית קריספין	מבקר פנימי אלברט פרץ, רו"ח
מנהל אמנותי רפי ניב	מנהל אמנותי שמוליק יפרח	פרסום והפקה טל חדד	מנהלת פרויקטים שיווקיים ורד דהן	רופא התיאטרון ד"ר מיקי (מייקל) גידון
מנהל אמנותי רפי ניב	מנהל אמנותי שמוליק יפרח	אחזקה רחל צנצלאשוילי	מנהלת המחלקה החינוכית הילה פז	
מנהל אמנותי רפי ניב	מנהל אמנותי שמוליק יפרח	מלבושות לריטה מיגירוב יהודית אלקיים מיכל אסיאס תרצה חצב אביבית עמר עדי שבו		
מנהל אמנותי רפי ניב	מנהל אמנותי שמוליק יפרח	תאורה רותם אבירם שמעון זרחי אבי זוהר אליון צדיק גבי פרידריך		
מנהל אמנותי רפי ניב	מנהל אמנותי שמוליק יפרח	נאותי חסויות ותורמים: מכתשים-אגן בע"מ כימיקלים לישראל בע"מ מגנזיום ים המלח בע"מ מפעלי ים המלח בע"מ מפעלי תובלה בע"מ קבוצת פורום רותם אמפרט נגב בע"מ תרכובות ברום בע"מ קרן באר-שבע לפיתוח קרן ריץ' הקרן ע"ש דן וגלוריה שוסטרמן הקרן להשבת רכוש נספי השואה		

IPHIGENIA

Written by: Euripides Translated by: Aharon Shabtai Director: Gadi Roll